

ארית בד גזרתי צורה של שני כיסים גדולים, ותפרתי אותם ל- מיכנסי דיפטין חומים ישנים ש- היו בארוני וכבר נמאסו עלי. כל צורת המיכנסיים השתנתה כליל. רוצים עוד דוגמות? בבקשה. היה לי סתם סוודר שתור שקניתי פעם בבזאר במחיר בדיחה. קניתי כל מיני נוצות, פייאטים, סיי- כות ופרחים, ותפרתי אותם על הסוודר. לא שכחתי את הכריות, שהופכות כל בגד לעשיר ומוסיי- פות לו נוטף מיוחד.

גינס

רב-תכליתי

ע כשיו לגינסים. באחד מ- ביקוריי בחו"ל רכשתי מכור נתיגטיס קטנה וביתית, שעולה בסך הכל 20 דולר, ניקבתי את הגינסים שהיו לי ותקעתי בהם ניטים בצבעים שונים ובגדלים שונים.

למי שאין לה מכונה כזאת, יכולה להוסיף למיכנסי הגינס כי- תפיות. אבל לא סתם כתפיות. קונים פייאטים לפי מטר, ובצבע שאוהבים — אדום, שחור, צהוב, ירוק או כל צבע אחר — קונים

עגיל בודד לפעמים מוצאים בארונות של האמא עגיל בודד ללא בייזוג — מה עושים בו? מלבישים אותו על שרשרת-פנינים מלאכותיות, ההופכת אותה למיוחדת ושונה ביותר.

שינוי תדמית

אפשר לעשות אם מעטרים כל מגף בפרג'י- זים של כסף או של זהב, שקונים לפי מטר. תפירת חרוזי פנינה על הבארט הישן תשנה אותו לחלוטין. אם יש כמה גינסים ישנים ובלויים של הילדות — לא לזרוק, אפשר לחתוך את הפיסות הטובות לריבועים ולתפור בצורה מלבנית שיכמיה ל- כיסוי הכתפיים, שהולכת נהדר עם מיכנסי גינס וחולצת משי לבנה.

הוספתי לו כמה זנבות פרווה מ- מחזיקי-מפתחות שקניתי, לזה תי- פרתי כמה פיסות של בד גמר ש- נותר לי מהסיפור הקודם, תקעתי גם קצת ניטים אדומים וירודים לגיון, והתוצאה היא נהי- דרת. כשאני באה לאיזה מקום,

אבומים תואמים ופשוט תופרים את הכל ב-10 דקות. הגינס הפך לרב-שימושי: בבוקר כתפיות ר- חולצת-טריקו, ובערב עם חולצה מבריקה ואלגנטית. ואם כבר קור- גים פייאטים לפי מטר, קונים עוד כמה עשרות סנטימטרים ר- עושים אבזם נוסף, הגורה מתאי- מה לבגד.

קונים גם כמה שרשרות זהב (או חיקוי) — בשוק הכרמל א- פשר לקנות אותן ב-10-20 שקלים. ותופרים אותן באזור החגורה או באימרת המיכנס.

כיפות

מבני-ברק

ר מגינסים למעילים. לרחל היה מעיל זמש בן 20 שנה לפחות, שעבר אליה מאמה. מכי- ון שגזרתו לא היתה אופנתית ושרווליו היו סתם שרוולים, היא לקחה זוג מיסטריום ובלי פחד גזרה אותו בצורה פראית בקי- צותיו ושרווליו. לא, לא כאב לי הלב. הוא כי- לאו הכי היה כל כך ישן ובלי צורה, אבל זה היה מעיל שלא רצה להיגמר. חיפשתי בארון ו- מצאתי התיכת צוארון פרווה ישן, גם הוא של אמא. תפרתי אותו,

חושבים כולם שהמעיל הזה הוא ממש משהו ושהוא עלה לי מי- נימום 500 דולר. ועכשיו לעניין הכובעים. פעם בכמה שבועות אני עורכת סיור בבני-ברק, קונה כיפות-קטיפה ש- חרות, ירוקות, בורדו, או כל צבע אחר, בבית אני מוסיפה כי- שוליים מסביב נוצות סינטטיות, הנמכרות לפי מטר. על הכיפה אני תופרת כמה פייאטים תוא- מים, ויש כובע נהדר.

ואימרתו בצורה פראית, הוסיפה צווארון-פרווה ישנה, זנבות של מחזיקי מפתחות ובדי-נמר. התוצאה שהתי- קבלה מרהיבה. **צילומים: דרורה זכרון**

מקטרון הסבתא

בגילגול הקודם היה זה מעיל זמש בן 20 שנה. אחרי שרחל גזרה את שרווליו